

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De fuga seculi, & laqueis diaboli. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

proficiente Dei gratia, ordinatur Episcopus in Epheso: multum
 prædilectus ab eo, sicut filius vnicus à patre charissimo. 2. Tim. 3.

2. Sic sanctus Polycarpus coniunctus sancto Ioanni Apostolo,
 fit feruidus prædicator fidei in populo, & inclitus martyr cum
 sancto Ignatio. Sic beatissimus Pater noster Augustinus, instru-
 ctus ac baptizatus à sancto Ambrosio Episcopo, fit tandem glo-
 riosus doctor sanctæ Ecclesiæ, illustrissimè iam nominatus in to-
 to mundo. Sic sanctus iuuenis Maurus adhærens sancto Benedi-
 cto, fit Deo iuuante postea. Abbas sanctus, virtutibus & miracu-
 lis clarus. Sic dilectus Bernardus, adhærens venerabili Abbati
 Stephano in Cisterciensi monasterio, fit lumen religionis in or-
 dine suo, & tanquam sydus clarum fulgens in cælo. Exempla sunt
 plurima, tam noua quàm vetera: quia prodest saluti animæ socie-
 tas bona & nocet conuentio praua. Prodest lectio bona, nocet
 auditio mala. Prodest solitudo cum silentio, nocet tumultus &
 vagus discursus in mundo. Aut igitur esto solus, Deo vacando, aut
 cum socio deuoto, de Christi virtutibus conferendo. Caue de al-
 tis rebus curiosè quærere, stude vitia tua cognoscere, & remedia
 sana morbis adhibere.

Polycarpus

Ignatius.
Augustinus.

Maurus.

Bernardus.

CAPVT II.

De fuga seculi, & laqueis diaboli.

1. **A**uidens sapiens, sapientior erit. Audi (adolecentule bone) verbū
 æterna sapientiæ, super omnes sapientes mundi tibi magis
 vtile. Noli, secundum beati Ioannis dictum, diligere mundum, &
 ea quæ in mundo sunt: sed respice omnia, tanquam stercora & ve-
 nena. Cogita de fine sine fine, & cessabit tentatio. Cate animæ
 tuæ periculum: non sis alicui scandalum: nec loquaris indecens
 verbum. Si te retrahit à Deo pater carnalis, respice, quia patrem
 habes in cælis. Si mater aut soror impedit, dic eis: Mortales estis &
 fallaces, qui me creauit, ipse me gubernabit. Qui Deo seruit, om-
 ni bono non deficiet. Commenda omnes amicos tuos Deo, orans
 vt se emendent, & caueant à peccatis; ne Deum offendant, & pro
 terrenis caelestia perdant. Magna cordis inquietudo, amicorum
 visitatio frequens. Mundus transit & concupiscentia eius; & tu
 pariter transibis, & amici tecum omnes. Pr. 4. 2.
1. Ioan. 2.
Ibid.

2. Multi laquei diaboli, & qui vult fieri diues & videri magnus,
 incidit in varias tentationes eius. Laquei quotidiani sunt, cibus &
 potus, oculus vagus, sermo ociosus, inconstantia cordis, & tedium
 boni operis. Omnia vanitas, honor, diuitiæ, & potestas. Quid
 quæris, quid cupis videre in mundo, vbi nihil est mundum? To-
 tum vanum, lubricum, & dolosum, præter amare Deum, & facere
 bona. 1. Tim. 6.
Sen-

Matt. 19.

semper bonum. Non potes perfectè amare Deum, nisi contemnas teipsum & mundum propter Deum; qui reddet tibi centuplum in præfenti, & vitam æternam in futuro.

3. O frater peregrine, non sit tibi graue elongari ab amicis & notis; qui sæpe sunt impedimentum æternæ salutis, & subtractio diuinæ consolationis. Vbi sunt socij tui, cum quibus lusisti & risisti? Nescio. Abierunt, & me reliquerunt. Vbi est, quod heri vidisti? Euanuit. Vbi est, quod comedisti & bibisti? Totum periit. Quid nocuit, quod abstinuit? Nihil omnino. Sapiens ergo, qui Deo seruit, & seculum cum suis delectationibus funditus spernit. Verè ita est. Væ omnibus mundi illecebris ebrijs, quos citò omnis iucunda societas deseret, fugiet, atque sepeliet. Ecce mortui sunt omnes. Non vltra reuertentur ad me; ego magis sequar te, Deo vocante. Hospites fuerunt super terram, & ego. Omnia hinc reliquerunt, & ego. Tanquam vmbra subito transierunt, & ego.

CAPVT III.

De vera sapientia apud Deum querenda.

Prou. 3.

1. **B**eatissimus vir, qui inuenit sapientiam. Quare veram sapientiam, quam Christus docuit, & exèplo suo ostendit. Verus sapiens odit iniquitatem, loquitur veritatem, & operatur iustitiam. Qui sobriè, castè, piè, humiliter, & deuotè viuunt, & pericula tentationum cauent, sapiens est & Deo placet. Hic bonam famam habet, bonam conscientiam seruat, tristitiam fugat, pacem possidet, & cordis letitiam frequenter à Deo accipit, quam mundus ignorat nec sapit.

2. Sapientia mundi vanitas est, & stultitia reputatur apud Deum. Decipit suos amatores, & in fine torquet amantes. Sapientia verò carnis mors animæ est, quæ subito tollit pariter vina bibentes & delicijs inhaerentes. Nam luctus & poena, post carnis gaudia foeda. Trahitur autem vera sapientia, de occultis verbis & factis actibus Christi; qui suadet spernere mundum, fugere delicias, domare carnem, pati dolores, subire labores, amare virtutes.

CAPVT IV.

De pugna contra propria vitia.

Matt. 11.

1. **R**egnum calorum, vim patitur. Multorum est incipere, paucorum proficere, paucissimorum ad perfectionem peruenire. Aut enim ad carnem nimis labimur, aut in superbiam erigimur, aut aduersis frangimur. Heu rarò hic inuenitur, qui Deum pure querat, & seipsum perfectè vincat, & funditus relinquat. Dixit qui-